

ΒΑΡΥΘΥΜΙΕΣ

Γῦρε κακόμοιρο κορμί
στο φτωχικὸ κρεββάτι
καὶ σὺ ποῦ μόνο δυστυχῆς
θωρεῖς, σφαλίσον μάτι....
Μόνο τὸ στόμα τὸ βουβδ,
τὸ καταπικραμένο,
σὲ κάποιου ὄνειρου φέμματα
φριχτὰ ξεγελασμένο,
ἀφήστε το κᾶτι νὰ πῆ
—τι θέλει νὰ μιλήσῃ—
πρὶν ξαλαπάρῃ τὸ πρωτὸ
καὶ πάλε ξανακλείσῃ....

Ἄντ. Δεκόπουλος.

ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΓΕΙΤΟΝΑ ΣΟΥ

Ὁ Δούξ Κάρολος Γουλιέλμος τῆς Βρουνοβίκης ἐφρόντιζε πάντοτε νὰ φυλάττουν τὰς ἐορτὰς οἱ ὑπήκοοί του καὶ πρὸ πάντων τὴν Κυριακὴν ἀργίαν.

Κάποτε ἔμαθε ὅτι ἵπνουε κάθε Κυριακὴν μίᾳ ταβέρνᾳ καὶ ἐποιοῦσε κρασί.

Τὴν ἐπομένην Κυριακὴν ἐφόρεσεν ἕν ἐπανωφόριον χωρικοῦ καὶ κοιμ-
βοθαῖς μέχρι τοῦ πώγωνος εἰσῆλθεν εἰς τὴν ταβέρναν αὐτήν. Μετ' ὀλί-
γον εἰσήμανεν ὁ κῶδων τῆς ἐκκλησίας καὶ ἀκριβῶς αὐτὴν τὴν στιγμὴν
φθάνει μίᾳ παρέᾳ χωρικῶν. Ἐκάθησαν γύρω μιᾷ μεγάλης τραπέζης καὶ
ὁ κῆρυξ ἔφερε καὶ ἐτοποθέτησε πρὸ τοῦ λαβόντος τὴν τιμητικὴν θέ-
σιν ἕν δοχεῖον γεμάτο ρακίῃ. Αὐτὸς τὸ ἔλαβεν εἰς τὰς χεῖράς του καὶ ἄ-
φοῦ ἔπιεν ἀρκετὰ, τὸ ἔδωσεν εἰς τὸν δεξιὰ του κοθήμενον, εἰπὼν.

— Καὶ στὸ γείτονά σου.

Αὐτὸς ἔπιεν ἐπίσης καὶ παραδίδων τὸ δοχεῖον εἰς τὸν παρακαθήμενόν
του εἶπε τὴν αὐτὴν φράσιν, οὕτως ὥστε τὸ δοχεῖον ἔκαμε τὸν γύρον τῆς

τραπέζης καὶ εὐρέθη πάλιν εἰς τὰς χειρας τοῦ πρωτοκαθέδρου. Ὁ κάπηλος τὸ ξαναγέμισε καὶ μετὰ τινα λεπτὰ τὸ δοχεῖον ἐξεκενοῦτο πάλιν καὶ ἐτίθετο πάλιν εἰς κυκλοφορίαν.

Κατὰ τὴν τρίτην περιφορὰν τοῦ δοχείου ὁ Δοῦξ ἐγείρεται μὲ θυμὸν, καὶ ἀφοῦ ἐπέταξε τὸ ἐπαναφόριον τοῦ χωρικοῦ, ἐπλησίασεν εἰς τὴν τράπεζαν καὶ κατέφερε μὲ ὄλας τὰς δυνάμεις του ἐν ἠχηρὸν ῥάπισμα ἐπὶ τῆς παρειᾶς τοῦ πρωτοκαθέδρου λέγων.

— Καὶ σὺ γείτόνά σου.

Ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐδίστασεν, ὁ Δοῦξ λαβὼν τὸ ξίφος ἀπὸ τὴν λαβὴν, ἐφώναξε.

— Προσέξαιτε! Ὅποιος ἀπὸ σᾶς δώσει πολὺ ἐλαφρὰ ἢ πολὺ ἀργὰ τὸ κτύπημα θὰ μοῦ δώσει λόγον.

Εἰς αὐτὰς τὰς λέξεις οἱ βραχείονες ἠγέρθησαν καὶ βροχηδὸν τὰ ῥαπίσματα ἔπεσαν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου τῆς τραπέζης μέχρι τοῦ ἄλλου.

Τὸ παιγνίδιον αὐτὸ ἐπανελήφθη τρίς. Ἀλλὰ λέγουν ὅτι τὴν ἀκόλουθον Κυριακὴν κανεὶς δὲν ἐπανήλθεν εἰς τὴν ταβέρναν.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

Κίμων Ι. Θεοδωρόπουλος

ΓΝΩΜΙΚΑ

Πάντοτε κολακεύεται τις νὰ πιστεύῃ ὅτι πᾶσα αὐτοῦ τρέλλα ὅλ' εἶναι τρέλλα καὶ ἡ τελευταία.

Αἱ ἀποφάσεις, αἱ ἐκ τῶν προτέρων ὀριστικῶς λαμβανόμεναι, εἶναι τὰ δεσμοπτήρια τῆς θελήσεως, ἐντὸς τῶν ὁποίων αὕτη ἐγκλεισμένη δὲν δύναται πλέον νὰ ἐξέλθῃ.

Ψυχὴ σώφρων, ἀνθισταμένη ἐξ ἴσου πρὸς τὰς δοκιμασίας τῆς τε εὐδαιμονίας καὶ τῆς δυστυχίας εἶνε ἡ ψυχὴ τελεία.

Δι' ἐκεῖνον, ὅστις ἤθελε διαιρέσῃ τὸ λεπτὸν τῆς ὥρας εἰς χίλια μέρη καὶ θραδύνει ἐν χιλιστὸν τοῦ λεπτοῦ εἰς ἐρωτικὴν συνέντευξιν, δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἠγγίσειεν μὲν αὐτὸν ὁ ἔρωσ εἰς τὸν ὦμον, ἡ καρδία του ὅμως εἶνε ἄτρωτος.

Ὁ κόσμος σύμπας εἶνε θεάτρον; πάντες δὲ ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἀπλοὶ ὑποκριταί. Πάντες παρέρχονται εἰς τὴν σκηνὴν καὶ πάλιν ἐξέρχονται ἕκαστος δὲ ὑποκρίνεται πολλὰ πρόσωπα κατὰ τὸν βίον του.